

[Martin Sørensen (Peterslund).]

lerende Pengemængde indskrænkes, Købe-
evnen nedsættes, Efterspørgselen efter Varer
aftager, Priserne falder, det vil sige, at Penge-
nes Værdi stiger. Disse almindelige Love for
Nationalbankens Virksomhed er imidlertid
foreløbig sat ud af Virksomhed, Regulatoren
virker ikke, og Pengemaskinen truer med
at løbe løbsk; Landet fyldes med Penge,
men tømtes for Varer. Det er den Situa-
tion, vi staar over for i Dag, og som er Bag-
grunden for, at Regeringen har fremsat
sine dybt indgribende Forslag, og for, at vi
stemmer for dem — vi er alle under Nød-
vendighedens Lov.

Vi husker jo Inflationen i 1919—20 og
Deflationen i 1925—26 med paafølgende
Landbrugskrise i 1931—32, og ved at be-
trægte disse historiske Forhold kan vi ind-
se, at næppe noget Offer er for stort for at
afværge en Gentagelse af den Ulykke, som
den faldende og stigende Krone afstedkom
i disse Aar. Vi stemmer nu for Forslagene
i Haab om, at de maa være i Stand til at
modvirke en saadan Inflation, som vi alle
frygter.

Nu er det heller ikke sikkert, at Histo-
rien med Pengenes svingende Værdi i Efter-
krigsaarene 1919—26 gentager sig. Det gør
den Slags større Begivenheder sjældent.
Ingen kan jo vide, hvilken Stilling vort Land
efter Krigen vil komme til at indtage mel-
lem Nationerne, hvilke Erhvervsmuligheder
Landet faar, hvilken Penge- og Valutapoli-
tik der bliver ført over for os, ligesom den
fulde Værdi af vore egne indenlandske og
udenlandske Ressourcer til den Tid ikke ken-
des. Der er derfor heller ingen Grund til paa
Forhaand over for Offentligheden paa over-
dreven Maade at skræmme med Inflation,
den Inflation, der netop kan indtræde som
Følge af den megen Omtale. En af Grundene
til Inflation er nemlig Mistillid til Pengene,
til Kronens Værdi, til Fremtiden, og denne
Mistillid befordres kun ved for megen
Inflationstale. Men i et folkestyret Land
maa man naturligvis give Befolkningen ud-
førlige Oplysninger om, hvorfor man fore-
tager de foreslaaede Indgreb, og det er da
ogsaa nødvendigt at gøre opmærksom paa
de Farer, der truer.

Hvad selve Forslagene angaar, er der
ikke levnet ret meget til Landstinget at
bemærke, navnlig ikke efter den højtærede
Finansministers klare og udtømmende Fore-
læggelsestale. Forslagene er først behandlet
i et sagkyndigt Udvalg, derefter i Regeringen
og Samarbejdsudvalget, senere i Partierne
og endelig i Folketinget og i et af Folke-
tinget nedsat 21 Mands Udvalg. Det har

voldt Besvær at opnaa Enighed om For-
slagenes Principper og om Enkeltheder, og
vi maa derfor være indstillede paa at vedtage
Lovkomplekset i det væsentlige uændret,
idet vi gennem Partimøder har givet det vor
Tilslutning.

Med Hensyn til Krigskonjunkturskatten
er det ikke helt rigtigt, som man har set
fremført, at Bestemmelserne i Forslaget
ikke skulde ramme de egentlige Krigsind-
tægter. Man maa nu ikke alene hæfte sig
ved selve Konjunkturskattens Skatteskala,
for Konjunkturskatten er et Tillæg til den
almindelige Indkomstskat; og for Personer
ogsaa til Merindkomstskatten. Skattens
Skala svinger fra 5 000 til 300 000 Kr., og
Beløbet beskattes med fra 10 til 40 pCt.,
en Skala, hvorimod man ikke kan rejse den
Indvending, at den skulde være for lempelig.
Mod selve Princippet for Udregningen af
Merindkomstskatten kan der derimod ind-
vendes en Del; og det glæder ogsaa mig,
at den højtærede Finansminister udtaler,
at det er sidste Aar, Merindkomstskatten
paalignes. Udfindelsen af Merindkomst-
skatten sker som bekendt ved at sammen-
ligne sidste Aars Indkomst med de 3
højeste af de foregaaende 4 Aars Skatte-
indtægt; desto lavere disse 3 Aars Indtægter
har været, desto større bliver Merindtægten.
Det vil altsaa sige, at en Skatteyder, der
har været uheldig i to eller flere af Sam-
menligningsaarene, kommer til at betale
højere Merindkomstskat end en anden
Skatteyder, der har været heldig og haft stor
Indkomst baade i Sammenligningsaarene og
i det sidste Skatteaar. Noget er der bødet
paa det Forhold ved Finansministerens nye
Forslag, idet Gennemsnittet af Indkomsten
i de fire Sammenligningsaar nu fikses til
mindst 4 000 Kr.

Finansministerens Bemyndigelse i § 5
til at meddele Dispensation omfatter i det
væsentlige kun Formueforøgelser. Para-
graften burde egentlig indeholde de videre-
gaaende Principper, som Finansministeren
gjorde Rede for i sin Skrivelse af 25. Juni —
Bilag Nr. 1 til Folketingsudvalgets Betænk-
ning —, i hvilken han meget udtømmende
gjorde op, efter hvilke Synspunkter Mer-
indtægten vilde kunne betragtes som ikke-
konjunkturpræget. Antagelig vil denne Re-
degørelse blive udsendt som Cirkulære til
de skattelignende Myndigheder.

Indledningsvis nævner den højtærede
Finansminister, at alle Merindkomstskatter
i Almindelighed betragtes som skatteplig-
tige efter Krigskonjunkturloven, medmindre
andet oplyses. Jeg tillader mig at fore-
spørge den højtærede Finansminister, om